6
~~5164~~
2194

mis ta ise klaweri abil minule üles kirjutas Tema lahkus ulatas ka nükaugele, et meie h-ra Ruusiga tema laua taha lõunale asusime. Ühest ja teisest asjast juttu puhudes, wütsime weel seltsis mõni tükk aega ja siis asusin mina teele, mis Amblast Tapa poole mind tagasi wüs. Teed mööda käisin mitmes kohas sees, kuid laulusi polnud kusagilt saada, kuni Tapa külani. Sääl külas oli paar laulu teadjat wanakest (Weidendammid), kuid, kahjuks, ei olnud nad kodu. Siis käisin Tapa küla koolmeistri Kleitsmanni juures sees, jällegi juhatust ja nõu otsimas, ja sealt sõitsin õhtuse rongi wasta Tapa jaama. Mu seltsimees sõitis, nü kui ma arwasin, selle rongiga mulle järele. Temaga koku saades, jutustasin talle oma tööreisi lühidalt ära ja siis wõtsime nõuus kooliõpetaja Kleitsmani soowituse järele sõita selle rongiga otse Lehtse ja sealt hakkata korjamise ringiga peale, et siis pärast jälle uuesti Tappale wälja tulla. Nü siis istusime mõlemad rongi peale ja sõitsime edasi. Lehtse jaama juures oli meil ees jälle üks tubli mees, kes meid igapidi toetas, kes ise ka omal ajal palju wana rahwa laulu sõnu oli üles kirjutanud, nimelt kaupmees Otto Hintsenberg. Ta wõttis meid wastu lahvelt. Et tal kohe polnud aega meiega juttu hakata ajama, siis saatis ta meid oma aeda, kus meie seltsimehega nü palju ilusaid ja magusaid marju sõime, et mõlematel kõhud walutama hakkasid. Minul oli iseäranis suur kartus, sest et mu seedimise masin juba kewadest saadik ei olnud mitte päris hülgawas korras.